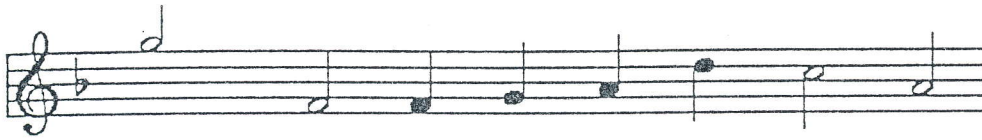
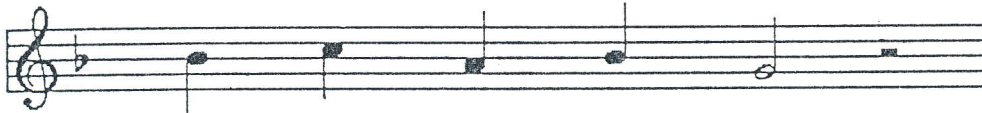

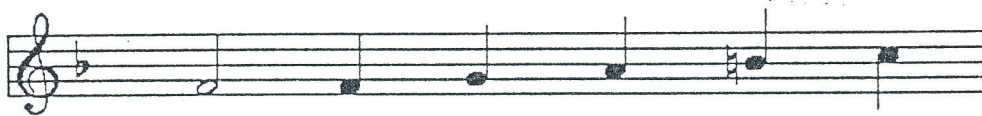
231 Stem als een zee van mensen

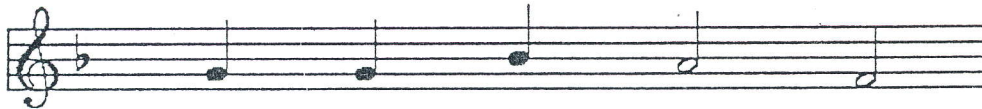
1. Stem als een zee van men - sen

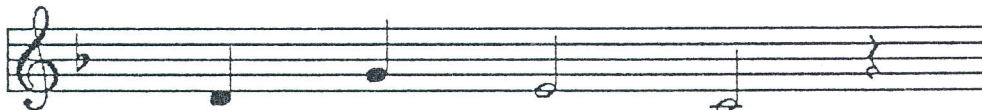
om mij door mij heen.

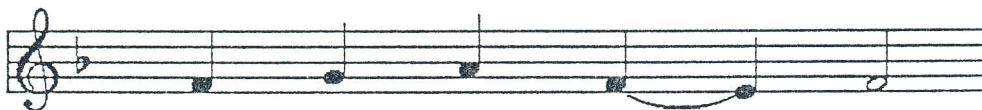
Stem van die dren - ke - ling,

van dat stuk wrak - hout,

dat een mens blijkt

als hij mij aan - kijkt.

- 2) Stem die mij roept: wie ben je,
mens waar is je broer?
Stem die mijn vliezen breekt
en mij bevrijdt, die
vuur uit steen slaat,
jij die mij ik maakt.
- 3) Stem die geen naam heeft, nog niet,
mensen zonder stem.
Stem als een specht die klopt
aan mijn gehoorbeen.
Woord dat aanhoudt.
God die mij vasthoudt.